

COMUNICACIÓ

Andreu Grau: *Andrés Bello (1781-1865): historiador i historiòleg*

Amb Bello, ens adonem del que suposa historiar des d'Amèrica: veure la història universal des del Nou Món. Aquest autor va assolir tot el que de progressista tenia l'il·luminisme. Tot i que seguidor de les consignes romàntiques en literatura, es desarticula de les formes d'historiar imprecises i apologètiques d'aquest moviment artístic: abandona l'ideal de creure que la història és el resultat d'una successió de biografies de grans i conflictives figures (militars, clergues, nobles i governants...)

La història s'ha de fer des d'una concepció filosòfica lliure: s'han de veure les coses com són i no com un conjunt de peces combinades perquè concordin amb un sistema determinat. La primera fixació de l'historiador està en els fets; desvincular-se d'aquests i recolzar-se en la raó o en la legalitat per explicar la realitat no era el millor mètode per escriure història. La crònica és, per a Bello, el primer que ha d'atendre l'historiador; més tard, amb cura i objectivitat, passarà a comentar els fets. El discurs de l'historiador ha de presentar-se com un estri útil per a la realització del futur de la nació.